

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-156/21

**Ungaria
împotriva
Parlamentului European
și a
Consiliului Uniunii Europene**

Hotărârea Curții (Plenul) din 16 februarie 2022

„Acțiune în anulare – Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092 – Regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii Europene – Protecția bugetului Uniunii în cazul încălcării principiilor statului de drept într-un stat membru – Temei juridic – Articolul 322 alineatul (1) litera (a) TFUE – Pretinsă eludare a articolului 7 TUE și a articolului 269 TFUE – Pretinse încălcări ale articolului 4 alineatul (1), ale articolului 5 alineatul (2) și ale articolului 13 alineatul (2) TUE, precum și ale principiilor securității juridice, proporționalității și egalității statelor membre în raport cu tratatele”

- Procedură jurisdicțională – Procedură accelerată – Condiții – Împrejurări care justifică o examinare rapidă – Importanța fundamentală a cauzei pentru ordinea juridică a Uniunii – Causă referitoare la competențele Uniunii de apărare a bugetului acesteia împotriva afectării care poate decurge din încălcări ale valorilor prevăzute la articolul 2 TUE – Admisibilitatea recurgerii la această procedură*
[art. 2 TUE; art. 263 TFUE; Regulamentul de procedură al Curții, art. 133 alin. (1)]

(a se vedea punctele 30 și 31)
- Instituțiile Uniunii Europene – Dreptul de acces public la documente – Regulamentul nr. 1049/2001 – Excepții de la dreptul de acces la documente – Protecția consultanței juridice – Interes public superior de transparență care justifică divulgarea documentelor – Noțiune – Obligația instituției de a evalua comparativ interesele în cauză – Divulgarea și utilizarea în justiție a consultanței juridice referitoare la procesul legislativ – Obligația instituției de a motiva orice decizie de refuz al accesului în mod amănunțit – Interes propriu al reclamantului pentru utilizarea în justiție a consultanței juridice în cauză – Lipsa incidenței*
[art. 10 alin. (3) TUE; art. 15 alin. (1) și art. 298 alin. (1) TFUE; Regulamentul nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 4 alin. (2) a doua liniuță; Decizia 2009/937 a Consiliului, art. 6 alin. (2)]

(a se vedea punctele 50-52, 55, 56, 58-60 și 62-64)

3. *Acte ale instituțiilor – Alegerea temeiului juridic – Criterii – Regulamentul 2020/2092 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii – Finalitate – Protecția bugetului Uniunii împotriva afectării care decurge din încălcări ale principiilor statului de drept în statele membre – Conținut – Mecanism de condiționalitate care subordonează beneficiul finanțărilor din bugetul Uniunii de respectarea de către un stat membru a valorii statului de drept – Adoptare în temeiul articolului 322 alineatul (1) litera (a) TFUE – Admisibilitate – Mecanism de condiționalitate orizontală care intră în sfera noțiunii de norme financiare în sensul acestei dispoziții*
[art. 2, art. 5 alin. (2) și art. 49 TUE; art. 7, 310 și 315-317 și art. 322 alin. (1) lit. (a) TFUE; Regulamentul 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului, considerentele (5) și (13) și art. 1, art. 2 lit. (a), art. 3, art. 4 alin. (1) și (2), art. 5 alin. (1) și art. 6 alin. (1)]

(a se vedea punctele 98-101, 104, 107, 108, 110, 111, 114, 116, 118-120, 122, 124-133, 139-141, 144-147 și 150-153)

4. *Bugetul Uniunii Europene – Adoptare de către Parlament și Consiliu a normelor financiare care definesc procedura care trebuie adoptată pentru stabilirea și execuția bugetului și pentru predarea și verificarea conturilor – Temei juridic – Articolul 322 alineatul (1) TFUE – Noțiunea de norme financiare – Norme care definesc modul în care sunt executate cheltuielile înscrise în buget – Norme care stabilesc obligațiile de control și de audit ale statelor membre în cazul execuției bugetului în cooperare între statele membre și Comisie, precum și răspunderile care decurg din acestea – Incluziune – Norme care au vocație să asigure respectarea principiului bunei gestiuni financiare*
[art. 322 alin. (1) lit. (a) TFUE]

(a se vedea punctele 105, 151 și 186)

5. *Dreptul Uniunii Europene – Principii – Principiul solidarității între statele membre – Solidaritate bugetară care se întemeiază pe încrederea reciprocă dintre statele membre – Încredere reciprocă întemeiată pe respectarea de către statele membre a valorilor prevăzute la articolul 2 TUE, printre care cea a statului de drept*
[art. 2 TUE; Regulamentul 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului, considerentul (5)]

(a se vedea punctul 129)

6. *Dreptul Uniunii Europene – Valori și obiective ale Uniunii – Valori – Respectarea statului de drept – Conținut – Regulamentul 2020/2092 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii – Regulament care împuternicește Comisia și Consiliul să controleze respectarea statului de drept de către statele membre – Control limitat la examinarea comportamentelor autorităților naționale care se raportează la execuția bugetului Uniunii – Regulament care permite Curții să controleze, în cadrul unei acțiuni în anulare, legalitatea deciziilor Consiliului adoptate în acest temei – Eludare, prin adoptarea acestui regulament, a procedurii prevăzute la articolul 7 TUE și a competențelor atribuite Curții prin articolul 269 TFUE – Atingere adusă echilibrului instituțional – Inexistență*
[art. 2 și 7, art. 13 alin. (2) și art. 19 TUE; art. 8 și 10, art. 19 alin. (1), art. 153 alin. (1) pct. (i), art. 157 alin. (1) și art. 269 TFUE; Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene; Regulamentul 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului]

(a se vedea punctele 156-164, 167-172, 179-182 și 192-197)

7. *Dreptul Uniunii Europene – Principii – Securitate juridică – Reglementare a Uniunii – Cerință de claritate și de previzibilitate – Regulamentul 2020/2092 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii – Regulament care instituie un mecanism de condiționalitate legat de respectarea statului de drept de către statele membre – Noțiunea de stat de drept – Trimitere la valoarea Uniunii consacrată la articolul 2 TUE – Principii ale statului de drept care își au originea în valorile comune statelor membre – Precizare suficientă a principiilor respective*
[art. 2, art. 4 alin. (2) și art. 19 TUE; Regulamentul 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului, considerentul (3) și art. 2 lit. (a) și art. 4 alin. (1)]

(a se vedea punctele 223-229, 231-237 și 240)

8. *Dreptul Uniunii Europene – Principii – Securitate juridică – Conținut – Regulamentul 2020/2092 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii – Regulament care instituie un mecanism de condiționalitate legat de respectarea statului de drept de către statele membre – Legătură suficient de precisă între dispozițiile acestui regulament care instituie mecanismul respectiv – Recurgere la noțiuni definite în alte dispoziții ale normei atacate sau ale dreptului Uniunii – Acordarea unei marje de apreciere Comisiei și Consiliului în ceea ce privește alegerea acțiunii vizate de măsura de protecție a bugetului care urmează să fie adoptată – Admisibilitate*
[art. 2 și art. 4 alin. (2) TUE; Regulamentul 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 63 alin. (2) lit. (d), și Regulamentul 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 2 lit. (a), art. 3 și art. 4 alin. (2) lit. (h)]

(a se vedea punctele 242, 243, 248-250, 252, 254 și 259)

9. *Dreptul Uniunii Europene – Principii – Securitate juridică – Conținut – Regulamentul 2020/2092 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii – Măsuri de protecție a bugetului Uniunii – Condiții de adoptare a măsurilor luate în cazul încălcării principiilor statului de drept – Afectare sau risc grav de afectare a bunei gestiuni financiare a bugetului Uniunii sau a protecției intereselor financiare ale Uniunii – Cerințe suficient de precise în legătură cu realizarea acestui risc – Natura și întinderea, suficient definite, ale măsurilor de protecție a bugetului Uniunii – Legătură menținută între încălcarea constatată a unui principiu al statului de drept și măsurile adoptate – Respectarea principiului proporționalității*
[art. 317 primul paragraf TFUE; Regulamentul 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 2 pct. 59 și art. 63 alin. (2) lit. (d), și Regulamentul 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 4 alin. (1) și (2) și art. 5 alin. (1) și (3)]

(a se vedea punctele 261-263, 267-275, 277-279, 329-333 și 341-345)

10. *Dreptul Uniunii Europene – Principii – Securitate juridică – Conținut – Regulamentul 2020/2092 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii – Condiții de adoptare a măsurilor luate în cazul încălcării principiilor statului de drept – Evaluare proprie efectuată de Comisie a afectării sau a riscului grav de afectare a bunei*

gestiuni financiare a bugetului Uniunii sau a protecției intereselor financiare ale Uniunii – Răspunderea Comisiei pentru relevanța informațiilor utilizate și pentru fiabilitatea surselor utilizate

[Regulamentul 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 4, art. 5 alin. (3) și art. 6 alin. (1)-(9)]

(a se vedea punctele 280, 282, 284, 287, 289 și 354-359)

11. *Acțiune în anulare – Hotărâre de anulare – Conținut – Anulare în parte a unui act de drept al Uniunii – Condiție – Caracter disociabil al elementelor anulabile ale actului atacat – Regulamentul 2020/2092 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii – Caracter nedisociabil al unei dispoziții a regulamentului în care sunt precizate condițiile de adoptare a măsurilor de protecție a bugetului Uniunii care pot fi adoptate*

[art. 264 TFUE; Regulamentul 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 4 alin. (1) și art. 5 alin. (1)]

(a se vedea punctele 293-295)

12. *Acțiune în anulare – Acțiuni ale statelor membre – Acțiune îndreptată împotriva unui regulament de instituire a unui regim de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii – Motive – Motiv întemeiat pe o încălcare a dispozițiilor dreptului Uniunii referitoare la deficitele publice și pe nerespectarea principiului egalității statelor membre în raport cu tratatele – Măsuri luate în temeiul acestui regulament, care nu modifică obligațiile preexistente ale statelor membre ce decurg printre altele din reglementarea sectorială și financiară aplicabilă – Regulament care nu impune o obligație nouă statelor membre – Motiv nefondat*

[Regulamentul 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 5 alin. (2)]

(a se vedea punctele 312-317)

Rezumat

Regulamentul 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020¹ a instituit un „mecanism de condiționalitate orizontală” care urmărește să protejeze bugetul Uniunii Europene în cazul unor încălcări în statele membre ale principiilor statului de drept. În acest scop, regulamentul menționat permite Consiliului Uniunii Europene, la propunerea Comisiei Europene, să adopte, în condițiile pe care le definește, măsuri de protecție adecvate precum suspendarea plăților din bugetul Uniunii sau suspendarea aprobării unuia sau mai multor programe finanțate din acest buget. Regulamentul atacat condiționează adoptarea unor asemenea măsuri de prezentarea unor elemente de probă de natură să stabilească nu numai existența unei încălcări a principiilor statului de drept, ci și efectul acesteia asupra execuției bugetului Uniunii.

¹ Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii (JO 2020, L 4331, p. 1, rectificare în JO 2021, L 373, p. 94, denumit în continuare „regulamentul atacat”).

Regulamentul atacat reprezintă continuarea unei serii de inițiative care au privit într-un mod mai general protecția statului de drept în statele membre² și care au urmărit să răspundă la nivelul Uniunii la preocupările tot mai mari referitoare la respectarea de către mai multe state membre a valorilor comune ale Uniunii, astfel cum sunt prevăzute la articolul 2 TUE³.

Ungaria, susținută de Republica Polonă⁴, a introdus o acțiune prin care a solicitat, cu titlu principal, anularea regulamentului atacat și, cu titlu subsidiar, anularea anumitor dispoziții ale acestuia. În susținerea concluziilor sale, Ungaria a arătat în esență că, deși regulamentul atacat a fost prezentat formal ca fiind un act care intră în sfera normelor financiare prevăzute la articolul 322 alineatul (1) litera (a) TFUE, el ar urmări în realitate să sancționeze ca atare orice afectare de către un stat membru a principiilor statului de drept, ale căror cerințe ar fi, în orice caz, insuficient precizate. Ungaria își întemeiază, așadar, acțiunea în special pe necompetența Uniunii de a adopta un asemenea regulament, atât din cauza unei lipse a temeiului juridic, cât și din cauza eludării procedurii prevăzute la articolul 7 TUE, precum și a nerespectării cerințelor aferente principiului securității juridice.

Chemată astfel să se pronunțe asupra competențelor Uniunii pentru apărarea bugetului acesteia și a intereselor sale financiare împotriva afectărilor care pot decurge din încălcări ale valorilor prevăzute la articolul 2 TUE, Curtea a apreciat că această cauză prezintă o importanță fundamentală care justifică atribuirea sa Plenului. Pentru aceleași motive, a fost admisă cererea Parlamentului European de judecare a acestei cauze potrivit procedurii accelerate. În aceste condiții, Curtea respinge în totalitate acțiunea în anulare introdusă de Ungaria.

Aprecierea Curții

Înainte de examinarea pe fond a acțiunii, Curtea se pronunță asupra cererii Consiliului de a nu fi luate în considerare diferite fragmente din cererea introductivă a Ungariei, întrucât se întemeiază pe elemente extrase dintr-un aviz confidențial al Serviciului juridic al Consiliului, care a fost divulgat astfel fără autorizarea necesară. În această privință, Curtea confirmă că, în principiu, instituția în cauză poate să condiționeze utilizarea în justiție a unui asemenea document intern de o autorizare prealabilă. Într-un asemenea context, în ipoteza în care avizul juridic în cauză privește o procedură legislativă precum în speță, trebuie să se țină seama de principiul transparenței, întrucât divulgarea unui asemenea aviz este de natură să sporească transparența și deschiderea procesului legislativ. Astfel, interesul public superior aferent transparenței și deschiderii procesului legislativ prevalează, în principiu, față de interesul instituțiilor în ceea ce privește divulgarea unui aviz juridic intern. În speță, întrucât Consiliul nu a justificat caracterul deosebit de sensibil al avizului respectiv sau o întindere deosebit de mare care depășește cadrul procesului legislativ în discuție, Curtea respinge, în consecință, cererea Consiliului.

² A se vedea în special Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 17 iulie 2019, „Consolidarea statului de drept în cadrul Uniunii – Plan de acțiune”, COM(2019) 343 final, consecutivă Comunicării Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 11 martie 2014, „Un nou cadru al UE pentru consolidarea statului de drept”, COM(2014) 158 final.

³ Valorile fondatoare ale Uniunii și comune statelor membre, prevăzute la articolul 2 TUE, includ valorile respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și valoarea respectării drepturilor omului într-o societate caracterizată prin pluralism, nediscriminare, toleranță, justiție, solidaritate și egalitate între femei și bărbați.

⁴ La rândul său, Republica Polonă a introdus o acțiune prin care a solicitat anularea Regulamentului 2020/2092 (cauza C-157/21).

Pe fond, Curtea efectuează, în primul rând, examinarea motivelor invocate în susținerea concluziilor principale prin care se solicită anularea în tot a regulamentului atacat și care sunt întemeiate, pe de o parte, pe necompetența Uniunii de a adopta acest regulament și, pe de altă parte, pe încălcarea principiului securității juridice.

În ceea ce privește, pe de o parte, temeiul juridic al regulamentului atacat, Curtea arată că procedura prevăzută de acest regulament poate fi inițiată doar în cazul în care există motive rezonabile să se considere nu numai că într-un stat membru au loc încălcări ale principiilor statului de drept, ci mai ales că aceste încălcări afectează sau riscă în mod grav să afecteze, într-o manieră îndeajuns de directă, buna gestiune financiară a bugetului Uniunii sau protecția intereselor sale financiare. În plus, măsurile care pot fi adoptate în temeiul regulamentului atacat privesc exclusiv execuția bugetului Uniunii și sunt toate de natură să limiteze finanțările care au ca sursă acest buget, în funcție de impactul asupra acestuia al unei asemenea afectări sau al unui asemenea risc grav. Prin urmare, regulamentul atacat urmărește să protejeze bugetul Uniunii împotriva unor afectări care decurg într-o manieră îndeajuns de directă din încălcări ale principiilor statului de drept, iar nu să sancționeze, în sine, asemenea încălcări.

Răspunzând la un argument al Ungariei potrivit căruia o normă financiară nu poate avea ca obiect precizarea întinderii cerințelor inerente valorilor prevăzute la articolul 2 TUE, Curtea amintește că respectarea de către statele membre a valorilor comune pe care se întemeiază Uniunea, care au fost identificate și sunt împărtășite de acestea și care definesc identitatea însăși a Uniunii ca ordine juridică comună acestor state, printre care statul de drept și solidaritatea, justifică încrederea reciprocă între statele membre. Întrucât această respectare constituie astfel o condiție pentru exercitarea tuturor drepturilor care decurg din aplicarea tratatelor statului membru în cauză, Uniunea trebuie să fie în măsură, în limitele atribuțiilor sale, să apere aceste valori.

Curtea precizează în această privință, pe de o parte, că respectarea acestor valori nu poate fi redusă la o obligație ce revine unui stat candidat în vederea aderării la Uniune și de la care s-ar putea sustrage după aderare. Pe de altă parte, Curtea subliniază că bugetul Uniunii este unul dintre principalele instrumente care permit concretizarea, în politicile și în acțiunile Uniunii, a principiului fundamental al solidarității între statele membre și că punerea în aplicare a acestui principiu, prin intermediul bugetului respectiv, se sprijină pe încrederea reciprocă pe care statele membre o au în utilizarea responsabilă a resurselor comune înscrise în acest buget.

Or, buna gestiune financiară a bugetului Uniunii și interesele financiare ale Uniunii pot fi grav compromise prin încălcări ale principiilor statului de drept săvârșite într-un stat membru. Astfel, aceste încălcări pot avea drept consecință printre altele lipsa unei garanții că cheltuielile acoperite de bugetul Uniunii îndeplinesc ansamblul condițiilor de finanțare prevăzute de dreptul Uniunii și, prin urmare, că sunt conforme cu obiectivele urmărite de Uniune atunci când aceasta finanțează asemenea cheltuieli.

Prin urmare, un „mecanism de condiționalitate orizontală” precum cel instituit de regulamentul atacat, care subordonează beneficiul finanțărilor din bugetul Uniunii de respectarea de către un stat membru a principiilor statului de drept, poate intra în sfera competenței conferite de tratate Uniunii de a stabili „norme financiare” referitoare la execuția bugetului Uniunii. Curtea precizează că fac parte dintr-un asemenea mecanism, în calitate de elemente constitutive ale acestuia, dispozițiile regulamentului atacat care identifică aceste principii, care enumeră cazuri ce pot indica încălcarea principiilor menționate, care precizează situațiile sau comportamentele ce trebuie să fie vizate de asemenea încălcări și care definesc natura și întinderea măsurilor de protecție care, după caz, pot fi adoptate.

În continuare, în ceea ce privește critica întemeiată pe o pretinsă eludare a procedurii prevăzute la articolul 7 TUE, Curtea respinge argumentația Ungariei potrivit căreia doar procedura prevăzută la articolul 7 TUE conferă instituțiilor Uniunii competența de a examina, de a constata și, după caz, de a sancționa încălcările dintr-un stat membru ale valorilor prevăzute la articolul 2 TUE. Astfel, pe lângă procedura prevăzută la articolul 7 TUE, numeroase dispoziții ale tratatelor, concretizate frecvent prin diverse acte de drept derivat, conferă instituțiilor Uniunii competența de a examina, de a constata și, după caz, de a sancționa încălcările valorilor prevăzute la articolul 2 TUE săvârșite într-un stat membru.

În plus, Curtea observă că procedura prevăzută la articolul 7 TUE are ca finalitate să permită Consiliului să sancționeze încălcări grave și persistente ale fiecăreia dintre valorile comune pe care se întemeiază Uniunea și care definesc identitatea sa, în scopul printre altele de a obliga statul membru în cauză să înceteze aceste încălcări. În schimb, regulamentul atacat vizează protejarea bugetului Uniunii, iar aceasta numai în caz de încălcare a principiilor statului de drept într-un stat membru care afectează sau riscă în mod grav să afecteze buna execuție a acestui buget. Mai mult, procedura prevăzută la articolul 7 TUE și cea instituită prin regulamentul atacat se diferențiază în privința obiectului lor, a condițiilor în care sunt inițiate, a condițiilor de adoptare și de ridicare a măsurilor prevăzute, precum și în privința naturii lor. În consecință, cele două proceduri urmăresc scopuri diferite, iar fiecare dintre ele are un obiect care este în mod clar distinct. Rezultă, în plus, că procedura instituită prin regulamentul atacat nu poate fi considerată nici că urmărește să eludeze limitarea competenței generale a Curții, prevăzută la articolul 269 TFUE, întrucât modul său de redactare vizează numai controlul legalității unui act adoptat de Consiliul European sau de Consiliu în temeiul articolului 7 TUE.

În sfârșit, întrucât regulamentul atacat nu permite Comisiei sau Consiliului să examineze decât situațiile sau comportamentele care sunt imputabile autorităților unui stat membru care apar pertinente pentru buna execuție a bugetului Uniunii, competențele încredințate acestor instituții nu depășesc limitele competențelor atribuite Uniunii de acest regulament.

Pe de altă parte, în cadrul examinării motivului întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice, Curtea statuează că este lipsită de orice temei argumentația dezvoltată de Ungaria în legătură cu lipsa de precizie a regulamentulului atacat atât în ceea ce privește criteriile referitoare la condițiile de inițiere a procedurii, cât și în ceea ce privește alegerea și întinderea măsurilor care urmează să fie adoptate. În această privință, Curtea observă de la bun început că principiile care figurează în regulamentul atacat, în calitate de elemente constitutive ale noțiunii de „stat de drept”⁵, au fost pe larg dezvoltate în jurisprudența sa, că aceste principii își au originea în valorile comune recunoscute și aplicate deopotrivă de statele membre în propriile ordini juridice și că ele decurg din noțiunea de „stat de drept” pe care statele membre o împărtășesc și la care aderă, ca valoare comună tradițiilor lor constituționale. În consecință, Curtea consideră că statele membre sunt în măsură să determine cu suficientă precizie conținutul esențial, precum și cerințele care decurg din fiecare dintre aceste principii.

În ceea ce privește mai precis criteriile referitoare la condițiile de inițiere a procedurii, precum și la alegerea și la întinderea măsurilor care urmează să fie adoptate, Curtea precizează că regulamentul atacat impune, pentru adoptarea măsurilor de protecție pe care le prevede, să se stabilească o legătură reală între o încălcare a unui principiu al statului de drept și afectarea sau riscul grav de

⁵ Potrivit articolului 2 litera (a) din regulamentul atacat, noțiunea de „stat de drept” include „principiul legalității, care implică un proces legislativ transparent, responsabil, democratic și pluralist; principiul securității juridice; principiul interzicerii exercitării arbitrare a competențelor executive; principiul protecției jurisdicționale efective, inclusiv accesul la justiție, asigurate de instanțe independente și imparțiale, în egală măsură în ceea ce privește drepturile omului; principiul separării puterilor în stat; și principiul nediscriminării și egalității în fața legii”.

afectare a bunei gestiuni financiare a Uniunii sau a intereselor sale financiare și că o asemenea încălcare trebuie să privească o situație sau un comportament imputabil unei autorități a unui stat membru și care prezintă relevanță pentru buna execuție a bugetului Uniunii. În plus, Curtea observă că noțiunea de „risc grav” este precizată în reglementarea financiară a Uniunii și amintește că măsurile de protecție care pot fi adoptate trebuie să fie strict proporționale cu impactul încălcării constatate asupra bugetului Uniunii. În special, potrivit Curții, aceste măsuri pot viza alte acțiuni și programe decât cele afectate printr-o asemenea încălcare numai în măsura în care este strict necesar pentru atingerea obiectivului de a proteja acest buget în ansamblu. În sfârșit, constatând că Comisia trebuie să respecte, sub controlul instanței Uniunii, cerințe procedurale stricte care presupun printre altele mai multe consultări ale statului membru în cauză, Curtea conchide că regulamentul atacat îndeplinește cerințele principiului securității juridice.

Curtea examinează, în al doilea rând, concluziile subsidiare prin care se solicită anularea în parte a regulamentului atacat. În această privință, Curtea decide, pe de o parte, că anularea articolului 4 alineatul (1) din regulamentul atacat ar avea ca efect modificarea esenței acestui regulament, din moment ce dispoziția menționată precizează condițiile necesare pentru a permite adoptarea măsurilor de protecție prevăzute de acest regulament, astfel încât concluziile prin care se solicită anularea doar a dispoziției menționate trebuie să fie considerate inadmisibile. Pe de altă parte, Curtea statuează că sunt nefondate criticile referitoare la o serie de alte dispoziții ale regulamentului atacat, care vizează lipsa temeiului juridic, precum și încălcări atât ale dispozițiilor de drept al Uniunii referitoare la deficitele publice, cât și ale principiilor securității juridice, proporționalității și egalității statelor membre în raport cu tratatele. Curtea respinge, prin urmare, în totalitate atât concluziile subsidiare, cât și acțiunea introdusă de Ungaria.